

Europos Tarybos konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvencija): klausimai ir atsakymai

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Smutas prieš moteris yra struktūrinis ir visuotinis reiškinys, nepaisantis socialinių, ekonominių ar nacionalinių šalių sienų. Tai yra rimtas žmogaus teisių pažeidimas, už kurį dažnai nebaudžiama. Kasdien Europoje moterys patiria psichologinį ir fizinį smurtą „saugioje“ savo namų aplinkoje, jos persekiojamos, prie jų priekabiaujama, jos žaginos, žalojamos, jų šeimos jas verčia tuoktis arba jos sterilizuojamos prieš savo valią. Smurto prieš moteris pavyzdžių yra daugybė, o aukos nesuskaičiuojamos. Nacionalinių ir Europoje atliktų tyrimų bei informuotumo didinimo kampanijų metu paaiškėjo, kaip paplitęs smurtas ir seksualinė prievarta artimoje aplinkoje. #MeToo judėjimo Europoje metu paaiškėjo moterų seksualinės prievartos mastas ir tai, kaip sudėtinga moterims apie tai kalbėti. Daugelis moterų bijo arba joms gėda kreiptis pagalbos, kartais tyla joms atsieina gyvybę. Tos, kurios išdrįsta prabilti, ne visuomet būna išgirstos. Smurtas artimoje aplinkoje yra viena dažniausių smurto formų, bet nuo jo nukenčia ne tik moterys, bet ir vyrai, vaikai, pagyvenę žmonės. Nedaug smurtautojų teisiama, o dar mažiau jų nuteisiama.

■ Europos Taryba yra viena svarbiausių žmogaus teises ginančių organizacijų, todėl ji priėmė Smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir kovos su juo konvenciją, žinomą kaip Stambulo konvencija (toliau – Konvencija arba Stambulo konvencija). Stambulo konvencija – plačiai pripažįstama, plačiausiai apimanti teisinė priemonė, kurios tikslas – užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui artimoje aplinkoje bei kovoti su juo kaip su žmogaus teisių pažeidimu. Nuo to laiko (2011 m.), kai buvo pateikta pasirašyti, Konvencija sulaukė reikšmingo pritarimo visais lygmenimis: nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios, visuomenės, parlamentų, kitų nacionalinių, regioninių ir tarptautinių žmogaus teisių organizacijų, pilietinės visuomenės organizacijų, žiniasklaidos ir mokslo bendruomenės. Ji pelnė nacionalinių ir tarptautinių apdovanojimų už siekį apsaugoti moteris ir mergaites nuo smurto.

■ Konvencija įsigaliojo 2014 m. Tik prabėgus trejiems metams po jos patvirtinimo, taip buvo pademonstruotas valstybių narių poreikis turėti teisiškai įpareigojančią sutartį, kuri telktų valstybių pastangas smurtui lyties pagrindu sustabdyti, bei politinis valstybių narių įsipareigojimas laikytis joje nustatytų principų ir vertybių.

■ Nepaisydamos Konvencijoje aiškiai išdėstytų tikslų, minėto reiškinio rimtumo ir jo poveikio aukoms bei visuomenei, nemažai religinių ir ultrakonservatyvių grupių pastaraisiais metais skleidžia neteisingą informaciją apie Konvenciją, ypač apie Konvencijoje vartojamą sąvoką „lytis socialiniu aspektu“ (angl. gender). Tokie klaidingi aiškinimai turi būti atskleisti ir aptarti, pabrėžiant Stambulo konvencijos tikslus – smurto prieš moteris panaikinimą ir moterų žmogaus teisių apsaugą.

KOKIE YRA STAMBULO KONVENCIJOS TIKSLAI?

■ Smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje panaikinimas turi būti svarbus bet kurios vyriausybės, kuri įsipareigojusi ginti visų žmonių žmogaus teises, politinis tikslas. Per pastaruosius 30 metų daugelis Europos Tarybos valstybių narių šioje srityje žengė svarbius žingsnius, tačiau esami teisės aktai dažnai įgyvendinami nepakankamai, trūksta paslaugų aukoms arba jos nepakankamai finansuojamos, vyrauja seksistinis požiūris. Be to, teisės aktai ir prieinama pagalba įvairiose šalyse labai skiriasi, todėl atsiranda didžiulių skirtumų, teikiant apsaugą.

■ Stambulo konvencija ragina valstybių, kurios ją ratifikavo, vyriausybes imtis visa apimančių kovos su visomis smurto prieš moteris formomis ir smurtu artimoje aplinkoje priemonių. Kiekviena Konvencijos nuostata siekiama užkirsti kelią smurtui, padėti aukoms ir užtikrinti, kad smurtautojai sulauktų teisingumo. Todėl reikia kriminalizuoti įvairias smurto prieš moteris formas (pavyzdžiui: smurtą artimoje aplinkoje, persekiojimą, seksualinį priekabiavimą, psichologinį smurtą) ir taikyti teisines sankcijas. Smurto prieš moteris įvardijimas ir suvokimas, kad tai yra nusikaltimas, padės jį sustabdyti.

■ Konvencijos, kurioje yra įtvirtinti teisiškai privalomi standartai, siekiant užtikrinti didesnę apsaugą ir pagalbą, kūrimas – svarbus žingsnis visa apimančio ir suderinto atsako link, kad nė viena moteris nepatirtų smurto.

KOKIA YRA PRIDĖTINĖ STAMBULO KONVENCIJOS VERTĖ?

■ Konvencijoje aiškiai išdėstyta, kad smurtas prieš moteris ir smurtas artimoje aplinkoje daugiau nebegali būti asmeninis reikalas ir kad valstybės privalo, įdiegdamos visaapimančias bei integruotas politikos kryptis, užkirsti kelią smurtui, apsaugoti aukas ir nubausti smurtautojus. Patvirtindamos Konvenciją, valstybių vyriausybės įsipareigoja keisti įstatymus, įdiegti praktines priemones ir skirti išteklių, kad užtikrintų smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje netoleravimą. Prevencija ir kova su tokiu smurtu daugiau nebėra geros valios ženklas, tai tampa teisiniu įsipareigojimu, padėsiančiu smurto aukoms Europoje ir kitur.

■ Konvencija yra ne tik teisiniai įsipareigojimai, bet ir svarbus politinis signalas visuomenei, kad smurtas prieš moteris ir smurtas artimoje aplinkoje nepriimtini. Konvencija siekiama parodyti daugelio moterų ir mergaičių, kurios patiria smurtą, realijas, didinti visuomenės informuotumą bei ilgainiui keisti jos mentalitetą.

AR STAMBULO KONVENCIJA TAIKOMA TIK MOTERIMS?

— Ne. Konvencija taikoma daugiausia moterims, nes joje aptariamas toks smurtas, kokį patiria tik moterys (priverstinis abortas, moters genitalijų žalojimas), arba toks smurtas, kokį daug dažniau patiria moterys nei vyrai (seksualinis smurtas ir prievartavimas, persekiojimas, seksualinis priekabiavimas, smurtas artimoje aplinkoje, priverstinė santuoka, priverstinė sterilizacija). Šios smurto formos yra nelygių galios santykių tarp vyrų ir moterų rezultatas bei moterų diskriminacijos pasekmė.

— Tačiau ir vyrai patiria kai kurių formų smurtą, minimą Konvencijoje (smurtą artimoje aplinkoje ir priverstinę santuoką), nors daug rečiau ir ne taip žiauriai kaip moterys. Konvencijoje tai pripažįstama, o šalys narės skatinamos taikyti Konvencijos nuostatas visoms smurto artimoje aplinkoje aukoms, įskaitant vyrus, vaikus ir vyresnio amžiaus asmenis. Valstybės sprendžia, ar taikyti Konvenciją šioms smurto artimoje aplinkoje aukoms.

KODĖL STAMBULO KONVENCIJOJE KALBAMA APIE SMURTĄ PRIEŠ MOTERIS IR SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE LYTIES PAGRINDU?

— Konvencijoje kalbama apie lytišką smurto prieš moteris prigimtį arba apie smurtą dėl lyties – aptariamos smurto, nukreipto prieš moteris tik todėl, kad jos yra moterys, ir / arba smurto, kuris paveikia neproporcingai daug moterų (kaip jau buvo minėta), formos. Būtent todėl smurtas prieš moteris ir smurtas artimoje aplinkoje negali būti nagrinėjamas nepaisant lyčių lygybės.

— Todėl Konvencija smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje panaikinimą įrėmia lyčių lygybės, de facto ir de jure, pasiekimo kontekste. Preambulėje pripažįstama struktūrinė tokio smurto, kuris yra nelygių galios santykių tarp vyrų ir moterų priežastis bei pasekmė ir kuris apriboja visokeriopą moterų pažangą, prigimtis.

■ Stambulo konvencija nesiekia „panaikinti skirtumų tarp vyrų ir moterų“, ir neturima omenyje, kad moterys ir vyrai yra ar turi būti „tokie patys“, tačiau raginama imtis veiksmų, siekiant priešintis požiūriui, kad moterys yra prastesnės už vyrus. Tiesa, išankstinės nuostatos, stereotipai, papročiai ir tradicijos vis dar rodo, kad vyrams teikiama pirmenybė daugelyje sričių, pavyzdžiui: privačiame ir valstybiniame sektoriuje, politiniame gyvenime, darbe, švietimo sistemoje, policijoje (pranešant apie nusikaltimus) teisme, o tai apsunkina moterų padėtį atskleidžiant patirtą smurtą ir užtikrinant pagarbą moterų teisėms.

KODĖL STAMBULO KONVENCIJOJE YRA LYTIES SOCIALINIŲ ASPEKTU (angl. *gender*) APIBRĖŽIMAS?

■ Konvencijoje įtvirtintas įsipareigojimas kovoti su smurtu prieš moteris ir užkirsti jam kelią platesniame kontekste, siekiant vyrų ir moterų lygybės. Konvencijos rengėjai atsižvelgdami į vyrų ir moterų santykius, jų vaidmenis bei bruožus visuomenėje, manė, kad svarbu pateikti „lyties, socialiniu aspektu“ apibrėžimą. Šio termino tikslas nėra užimti biologinio „fizinės lyties“ apibrėžimo, ar terminų „vyrai“ ir „moterys“ vietą, tačiau pabrėžti, kiek daug nelygybės, stereotipų ir dėl to kylančio smurto nėra biologinių skirtumų priežastis, o nulemti socialinių konstrukty, t.y. požiūrių ir suvokimų, kokie vyrai ir moterys yra ir turėtų būti visuomenėje.

■ Konvencijos 3 straipsnio c punkte teigiama, kad šioje Konvencijoje „lytis socialiniu aspektu yra socialiai susiformavę vaidmenys, elgsena, veikla ir bruožai, kuriuos tam tikra visuomenė laiko tinkamais moterims ir vyrams“. Tyrimai rodo, kad kai kurie vaidmenys ar stereotipai lemia nepageidaujama ar žalingą elgesį ir dėl jų smurtas prieš moteris laikomas priimtiniu reiškiniu. Todėl Konvencijos 12 straipsnio 1 punkte kalbama apie prietarų, papročių, tradicijų, ir kitokios praktikos, kuri yra grindžiama žemesnės moterų padėties idėja arba stereotipiniais vyrų ir moterų vaidmenimis, panaikinimą, o tai yra bendro pobūdžio įsipareigojimas, siekiant užkirsti kelią smurtui. Savo ruožtu, tokių prietarų, papročių, tradicijų įtakos suvokimas įgalina vyriausybes vadovautis su lytimi susijusio smurto suvokimu, kaip reikalaujama Konvencijoje.

■ Lyties socialiniu aspektu apibrėžimas padeda suvokti ir smurto prieš moteris dėl lyties apibrėžimą, kuris reiškia, kad tai yra smurtas, kuris yra nukreiptas prieš moterį dėl to, kad ji yra moteris, arba kurį neproporcingai dažnai patiria moterys, kaip teigiama Konvencijos 3 straipsnio d punkte.

■ Terminas *lytis socialiniu aspektu* (angl. *gender*) vartojamas tarptautiniuose teisiniuose dokumentuose ne pirmą kartą. Kyla sunkumų verčiant jį į daugelį kalbų dėl tiesioginio atitikmens nebuvimo, bei jo atskyrimo nuo termino *lytis fizinis aspektu* (angl. *sex*), ir tuo kartais buvo naudojamosi siekiant įžiebtį prieštaravimus dėl Konvencijos nuostatų ir jų taikymo pasekmių. Vis dėlto minėti sunkumai negali būti Konvencijos atmetimo priežastis arba kliūtis ją įgyvendinti: Konvencijoje nėra reikalavimo pritaikyti šalių teises sistemas įtraukiant termino „lytis socialiniu aspektu“ (ang. „gender“) vartojimą, tačiau šis terminas vartojamas, siekiant paaiškinti priemones, kurias valstybės narės raginamos patvirtinti ir įgyvendinti. Konvenciją jau ratifikavo ir įgyvendino šalys, kurių kalbose nėra tikslaus termino *lytis socialiniu aspektu* atitikmens (jų kalbos priklauso skirtingoms kalbų šeimoms, pavyzdžiui: germanų, romanų ar slavų), bet dėl to nekilo prieštaravimų.

AR, ĮTVIRTINUS DAUGIAU TEISIŲ MOTERIMS, KILS GRĖSMĖ ŠEIMOMS?

■ Konvencija nesiekia reguliuoti šeimos gyvenimo ir / ar šeimos struktūros, joje nėra ir šeimos apibrėžimo, neskatinama taikyti kurį nors šeimos modelį. Pagal Konvenciją valstybių narių vyriausybės privalo užtikrinti saugumą aukų, kurioms kyla rizika namuose ar kurioms grėsmę kelia šeimos nariai, sutuoktiniai ar artimi partneriai, o tai, deja, yra dažniausia smurto forma.

■ Konvencijos tikslas – kovoti su smurtu prieš moteris ir smurtu artimoje aplinkoje, kad ir kur jis pasireikštų, todėl šioje srityje neapsiribojama tik santuoką sudariusiais partneriais – kalbama apie visus partnerius (susituokusius ar nesusituokusius, tos pačios lyties ar skirtingų lyčių). Pagal Konvenciją apsauga turi būti taikoma visų grupių aukoms, nepaisant jų šeiminių padėties ar kitų diskriminavimo pagrindų, aptartų Konvencijoje.

■ Konvencija siekiama užtikrinti saugumą, apsaugą ir tinkamą pagalbą bet kuriam žmogui, patiriančiam smurtą, ir pasiūlyti jam gyvenimo be smurto perspektyvą. Tai labai svarbu, kai smurtas paliečia vaikus, nes jie tampa smurto liudytojais, o tai labai žalinga, nes turi įtakos visam jų gyvenimui, todėl Konvencijoje pirmenybė teikiama smurto paliestų šeimų vaikų saugumo užtikrinimui teisės į jų globą požiūriu. Stambulo konvencija nekvestionuojami bendros globos privalumai, bet siekiama užtikrinti, kad kontaktas su vaiku nepažeistų jo teisių, aukų ir vaikų saugumo. Tikroji grėsmė šeimai yra pats smurtas, o ne priemonės, kuriomis siekiama nuo jo apsaugoti, padėti smurto aukoms.

KĄ STAMBULO KONVENCIJA TEIGIA APIE LYČIŲ STEREOTIPUS UGDYMO PROCESĖ?

■ Lyčių stereotipų perteikimas ugdyme riboja įgimtų mergaičių ir berniukų talentų bei gebėjimų lavinimą, ugdymo bei profesinius pasirinkimus, galimybes gyvenime. Vaikų ugdymas turi įtakos jų savivokai, požiūriui į bendraamžius ir bendravimui su jais, taip pat su kitos lyties atstovais. Tai, ko mokoma ugdymo institucijose, neturėtų skatinti jaunosios kartos tikėti, kad su lytimi susijusi diskriminacija ar smurtas prieš moteris yra priimtini.

■ Todėl Stambulo konvencija siekiama per švietimo sektorių skatinti lyčių lygybės vertybes, tarpusavio pagarbą, nesmurtinius tarpasmeninius santykius, nestereotipinius lyčių vaidmenis, teisę į asmens neliečiamybę, smurto prieš moteris dėl lyties suvokimą ir būtinybę su juo kovoti (Konvencijos 14 straipsnis). Šių vertybių diegimas vaikams padeda jiems tapti oriais, demokratiškais piliečiais. Tai neturi įtakos jų seksualinei orientacijai ar lyties tapatybei.

■ Konvencijos rengėjai manė, kad tai yra svarbu siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris, nes žmonių požiūriai, įsitikinimai ir elgesio modeliai formuojasi labai anksti. Anksčiau minėtų vertybių ugdymas formaliajame ir neformaliajame švietime gali padėti, kad smurtas prieš moteris taptų nepriimtinas. Pagal Konvencijos 14 straipsnį valstybėms narėms paliekama laisvė elgtis lanksčiai, nes sprendimas, kada ir kaip organizuoti tokį mokymą, priklauso nuo jų pačių.

■ Įsitikinimus kitoms kartoms svarbu, formuojantis žmogaus tapatybei. Tačiau kai kurie papročiai ir tradicinė praktika yra žalingi moterims ir mergaitėms, pažeidžia jų teises ir kelia grėsmę joms tapti smurto aukomis. Todėl siekiama dekonstruoti stereotipus, kurie neigiamai veikia moteris ir vyrus ir kurie skatina pateisinti tokias žalingas tradicijas. Siekiama, kad moterys ir mergaitės būtų saugios savo šeimos aplinkoje ir kitur, o ne „prašyti, kad berniukai rengtųsi ar žaistų kaip mergaitės“ ar atvirkščiai.

KAIP STAMBULO KONVENCIJA YRA SUSIJUSI SU SEKSUALINĖS ORIENTACIJOS IR LYTIES TAPATYBĖS KLAUSIMAIS?

■ Stambulo konvencijoje nenustatomi nauji su lyties tapatybe ar seksualine orientacija susiję standartai, įskaitant ir susijusius su teisiniu tos pačios lyties asmenų partnerystės pripažinimu.

■ Nediskriminavimo principas lyties ar seksualinės orientacijos pagrindu yra teisinė prievolė, paremta kitais teisiniais dokumentais, pirmiausia ir labiausia Europos žmogaus teisių konvencija (14 str. (diskriminacijos draudimas); protokolai Nr. 12), Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika (žr., pavyzdžiui: Oliari prieš Italiją, 2015 m.; Ratzenböck ir Seydl prieš Austriją, 2017 m.), taip pat Europos Tarybos rekomendacija CM/Rec(2010)5 dėl priemonių kovoti su diskriminacija seksualinės orientacijos ar lyties tapatybės pagrindais.

■ Stambulo konvencijoje draudžiama diskriminacija daugeliu pagrindų, taip pat ir lyties tapatybės ar seksualinės orientacijos pagrindais (4 str. 3 d.), kad būtų užtikrinta apsauga ir parama visoms smurto aukoms, nepriklausomai nuo jų savybių. Konvencijos nuostatų taikymas nediskriminuojant dėl, pavyzdžiui, lyties tapatybės., reikštų, kad translyčių asmenų lyties tapatybė neturėtų jiems trukdyti gauti garantuojamą paramą ar apsaugą smurto artimoje aplinkoje, seksualinio smurto, prievartavimo ar priverstinės santuokos atvejais. Tas pats pasakytina apie homoseksualias moteris – siekiama, kad visos moterys, įskaitant ir lesbietes, translytes moteris, kurioms, pavyzdžiui, turi būti suteiktas prieglobstis dėl smurto artimoje aplinkoje, galėtų gyventi gyvenimą be smurto. Tai gali būti taikoma ir homoseksualiems vyrams, kurie patiria smurtą artimoje aplinkoje.

LAIKAS BAIGTI SPEKULIACIJAS IR KLAIDINANČIOS INFORMACIJOS APIE KONVENCIJĄ SKLEIDIMĄ

■ Stambulo konvencijoje nėra nutylėtos informacijos ar nuslėptos darbotvarkės. Tai yra ilgų derybų, po kurių bendru sutarimu visos Europos Tarybos valstybės narės patvirtino Konvenciją, rezultatas. Konvencijos rengėjai vadovavosi išbandytais politikos kryptimis ir teisės aktais, kurie buvo sėkmingai pritaikyti valstybėse narėse.

■ Konvencijos tikslai aiškiai išdėstyti 1 straipsnyje: apsaugoti moteris nuo visų formų smurto, užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui šeimoje, patraukti jo vykdytojus baudžiamojon atsakomybėn. Taip elgtis, vadinasi, imtis pagrindinės smurto priežasties – moterų ir vyrų nelygybės visuomenėje. Todėl Konvencijoje yra keletas nuostatų, kurios ginčija gajas nuostatas apie moterų menkumą palyginti su vyrais, taip pat tai, kokie vaidmenys turėtų būti priskiriami moterims ir vyrams, koks jų elgesys turėtų būti asmeniniame bei viešajame gyvenime.

■ Iš šios perspektyvos, Stambulo konvencija neprimeta darbotvarkės, dėl kurios „kyla grėsmė“ socialinei struktūrai ar visuomenės vertybėms. Ji taip pat neprimeta moterims ar vyrams jokių gyvenimo pasirinkimų. Nesvarbu, ar jie nori būti globėjais, tėvais ar rinktis puikią karjerą, Konvencija nė vieno neįpareigoja rinktis tam tikrą gyvenimo būdą. Tačiau Konvencijoje prieštaraujama pastangoms, kuriomis siekiama:

- ▶ apriboti vyrus ir moteris tradiciniais vaidmenimis, taip apribojant jų asmeninį bei profesinį tobulėjimą, gyvenimo teikiamas galimybes;
- ▶ pateisinti bei išlaikyti patriarchatą, istoriškai susiklosčiusius vyrų ir moterų galios santykius, taip pat ir seksistinį požiūrį, kuris stabdo pažangą lyčių lygybės srityje;
- ▶ priešintis moters teisei gyventi be smurto.

STAMBULO KONVENCIJOS ŠALYS: SUSIVIENIJUSIOS SUSTABDYTI SMURTĄ PRIEŠ MOTERIS

— Stambulo konvencija jau daro teigiamą įtaką moterų gyvenimui visoje Europoje. Raginti vyriausybes užkirsti kelią smurtui prieš moteris, ginti aukas bei joms padėti ir bausti smurtautojus yra visaapimanti pastanga, siekiant sustabdyti tokio pobūdžio smurtą, t. y. padėti moterims aukoms susigrąžinti orumą – svarbiausią vertybę, įtvirtintą Europos žmogaus teisių konvencijoje (Y. Y. prieš Turkiją, 2015 m.), taip veiksmai, kuriais siekiama užtikrinti pagrindines moterų teises, perkeliama iš labdaringos veiklos srities į valstybės politikos centrą.

— Stambulo konvencija paskatino ir lėmė svarbius teisės aktų pakeitimus, ja remiantis buvo sukurtos naujos, geresnės paslaugos smurto aukoms, skirta tam reikalingų išteklių ir suintensyvinti mokymai šioje srityje. Konkretūs Konvenciją įgyvendinančių šalių pavyzdžiai: teisės aktuose įtvirtinti nauji persekiojimo ir seksualinio priekabiavimo apibrėžimai; pakeistas išžaginimo apibrėžimas – jis paremtas sutikimo nebuvimu, o ne jėgos panaudojimu; “koordinuoto bendruomenės atsako” sukūrimas (profesionalai, į kuriuos kreipiasi aukos, kreipiasi į daugiadisciplinę grupę, užtikrinančią pagalbą; visą parą veikiančios pagalbos linijos moterims sukūrimas (moterys nukreipiamos į arčiausiai esančias konsultavimo tarnybas); valstybės finansuojamų prieglaudų atidarymas; smurto prieš moteris temos įtraukimas į įvairių universitetų specialybių programas (teisės, medicinos, slaugos, psichologijos, socialinių studijų ir kt.); tiksliniai mokymai teisėjams, prokurorams ir teisininkams, siekiant palengvinti moterų kreipimąsi apsaugos ir užtikrinti teises jų gynybos priemones.

— Bendrąja prasme Stambulo konvencija yra postūmis kurti geresnes politikos kryptis, paslaugas ir diskursą apie smurto prieš moteris ir mergaites patirtį, kaip joms galima padėti, jas įgalinti veikti. Visų lygių profesionalai (teisėsaugos institucijos, socialinių, konsultavimo ir paramos paslaugų teikėjai ir kt.) pasinaudojo šiuo nauju impulsu ir jau akivaizdu, kad dabar visuomenė geriau suvokia šį klausimą. Poreikis veikti yra realus. Panaikinti smurtą prieš moteris turi būti visus vienijantis tikslas.

Europos Tarybos konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir kovos su juo: smurto prevencija, aukų apsauga ir smurtautojų persekiojimas, siekiant kovoti su rimtu žmogaus teisių pažeidimu

www.coe.int/conventionviolence
conventionviolence@coe.int

www.coe.int

Europos Taryba yra žemyno svarbiausia žmogaus teisių organizacija. Į ją įeina 47 šalys narės, tarp jų – 28 Europos Sąjungos narės. Visos Europos Tarybos šalys narės yra pasirašiusios Europos Žmogaus teisių konvenciją, kurios tikslas – ginti žmogaus teises, demokratiją ir teisinę valstybę. Europos Žmogaus Teisių Teismas kontroliuoja konvencijos įdiegimą šalyse.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE